

Rigsdagen stillede Opgave, at tilveiebringe en virkelig Communallov, at optage det, at stille Recruiter, blandt de communale Niemed. Derimod er der i Mellemtiden opstaaet et andet Spørgsmaal, om Udskrivningsvæsenet helst burde bestyres af særegne Embedsmænd, eller om det burde henlægges til Amtmændene. Derom er det nu aldeles afgjort og bestemt min personlige Mening, at det vilde være høist fordærveligt at henlægge det til Amtmændene, da Følgen deraf vil blive, at en Fuldmægtig paa Amtshuset bliver den egentlige Udskrivningschef, ligesom jeg troer, at Samvirkningen mellem Amtmanden og Udskrivningschefen, om den end ikke har stor Betydning, dog har sin gode, naturlige Betydning, saaledes at Udskrivningschefen repræsenterer Statens Krav til Befolkningen med Hensyn til Hærens Recruitering og Amtmanden har den meget smukke og taknemlige Stilling at være, om jeg saa maa sige, Bærge for Befolkningens Rettigheder og Interesser ligeoverfor disse Statens Krav, ligesom Forretningerne, der tidligere vare noget sammenblandede, ved senere Foranstaltninger have faaet den efter min Mening naturlige Ordning, saaledes at Alt, hvad der angaaer de militære Niemed, udelukkende er henlagt under Udskrivningschefen, og hvad der mere angaaer Rejspleien under Amtmanden. Spørger man nu, skulle da de Udskrivningschefer, som ved hiin Lov ere indførte, ikke virkelig betragtes som fast ansatte Embedsmænd, da svarer jeg „jo“; thi det Spørgsmaal, om Forretningerne helst burde henlægges under Amtmændene, troer jeg er besvaret med Nei, og hvad det Spørgsmaal angaaer, om man burde lade Kommunen selv stille Recruiterne, troer jeg, at denne Idee er abandonneret og kan ikke gennemføres uden at komme i Strid med hvad der, efter mine Begreber idetmindste, er det rette Skifte mellem Staten og Kommunen.

Formanden: Saafremt Thinget Intet har derimod, skal jeg give den 5te Landsstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) Ordet, uagtet han alt har talt to Gange.

B. Christensen: Ja, jeg skal bemærke, at man meget godt kan være enig med den sidste ærede Taler i, at de Forretninger, hvorom her handles, ikke hensigtsmæssigen bør henlægges under Amtmanden, blandt Andet af den Grund, han antydede; men det forekommer mig ikke, at det efter de forhaandenværende Forhold kan postuleres, at Communerne, — organiserede paa en Maade, som vi endnu ikke kjende, da den ikke endnu foreligger, — ei hensigtsmæssigen og uden at gjøre Indgreb i, hvad der er Statens Ret og Pligt eller Opgave i dette Forhold, kunne udføre denne Forretning. Jeg kan derfor, uden at jeg lægger megen Vægt paa, til hvilken Side denne Lov gaar, ikke stemme for den, fordi det forekommer mig, at derved ikke blot det Spørgsmaal bliver afgjort, om de nuværende Constituerede fra nu af skulle betragtes som virkelig fast ansatte og have de Rettigheder, som dermed følge, men derved tillige i Forbigaaende — om jeg saa maa udtrykke mig — gives en Afgjørelse af et Princip, som det dog ikke forekommer mig ret passende at forhandle under denne Sag.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, freedes til Afstemning om Sagens Overgang til anden Behandling, som vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Hvis Ændringsforslag ønskes stillede til Sagens anden Behandling, bedes de afgivne inden imorgen Aften.

Jeg vil foreslaae, at der for at undgaae at holde Møde imorgen blot for at nedsætte det Udvalg, som i Dag er bestemt at skulle nedsættes, nu gjøres en lille Pause, for at man kan forberede sig til dette Valg.

B. Christensen: Finder den ærede Formand ikke, at vi vel kunne vælge dette lille Udvalg, uden at der gjøres nogen Pause. Vi ere vistnok alle forberedte — jeg er idetmindste udmærket vel forberedt dertil.

Formanden: Jeg vil dog foretrække at udsætte Mødet paa et Dvarteer.